

സമുദ്രം

ഏൻ അധഃപതിത് നിന്നും ഒരു സ്വരം
പ്രിയേ സുന്ദരി വരു .. വരു..

ഏൻ ഹൃദയം തുടിച്ചു

നേർത്തിച്ചുറും

പ്രിയനെ കാണാതെ വ്യാകുലമായി.

തൻ മുമ്പിൽ മഹാസമുദ്രം
തിരമാലകൾ വന്നെൻ തലകൾ നന്നു
ശരീരമാസകലം കൂട്ടിർമ്മയ്ക്കും
പ്രിയന്റെ സ്വർഗമേറേ പോലെ.

വീണ്ടുകേട്ടു മധുസ്വരം

ഉററി മറു വശങ്ങളെല്ലാം

ഉറിഞ്ഞു മറു നിൻ അങ്കിളെല്ലാം

വരു നമുക്കൊന്നിനും.

നിൻ ദുഃഖത്തോടും, സുഖത്തോടും

നിൻ വാസസ്ഥലവും, മാതാപിതാക്കളേയും,

ബന്ധു മിത്രാധികളേയും,

വിട്ടുപോയിട്ടു വരു .. ഭവനം.

പ്രിയന്റെ മധുരസ്വരമേറേതൊരാകുഷ്ണം !

ഇരുമ്പിനെ കാക്കം ആകുഷ്ടിക്കും പോൽ.

അടുച്ചുമാറി അങ്കിളെട്ടെന്നായി,

ഏല്പുവരേയും വിട്ടുപോയിട്ടു ഓടിക്കുന്നു.

കാമുകൻ മാറില്ലെന്നാകാൻ

ആ സ്നേഹത്തിലലിയാൻ

തിരമാലകൾ ഭരണിനായി വന്ന തലോടിയെന്നെ

അവന്റെ സ്വർഗത്താൽ ഏല്പും മറന്നൊൻ

ആ സ്നേഹ സമുദ്രത്തിൽ

പെച്ചുപിഞ്ഞു ഞാൻ.

മണിമുദ്രക്കും കേട്ടുനാൻ ഭൂഗോളം

സൂര്യൻ, സൂര്യവിൻ ഭൂനാഭം ശുഭ മുഹൂർത്തം

ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കും മഹാദിശയും

ഭൂപോകമൊക്കെ ഉല്ലസിക്കും പാവന നിമിഷം.

നിയമപത്രി

15-08-08